

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 13ης Ιουλίου 2005 *

Στην υπόθεση T-242/02,

The Sunrider Corp., με έδρα το Torrance, Καλιφόρνια (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον δικηγόρο M. Bra, ακολούθως από τον N. Δοντά, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους O. Waelbroeck και Π. Γερουλάκο,

καθού,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ής Μαΐου 2002 (υπόθεση R 314/1999-1), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος TOP ως κοινοτικού σήματος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, P. Mengozzi και I. Wiszniewska-Bialecka, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 14 Αυγούστου 2002,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Δεκεμβρίου 2002,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 24ης Νοεμβρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 21 Αυγούστου 1997, η προσφεύγουσα, εταιρία αμερικανικού δικαίου, υπέβαλε αίτηση κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

- 2 Το σήμα για το οποίο ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο ΤΟΡ. Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στις κλάσεις 5 και 29 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή κατάταξη των προϊόντων και των υπηρεσιών για την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αυτός έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις, στην ακόλουθη περιγραφή:
- κλάση 5: «Τροφές σε μορφή κάψουλας ή σκόνης με βάση βότανα· διατροφικά συμπληρώματα με βάση βότανα»

 - κλάση 29: «Διατροφικά συμπληρώματα με βάση βότανα».
- 3 Η αίτηση υποβλήθηκε στην ελληνική γλώσσα, η δε αγγλική δηλώθηκε ως δεύτερη γλώσσα.
- 4 Με έγγραφο της 19ης Μαρτίου 1998, συνταχθέν στην αγγλική, ο εξεταστής ενημέρωσε την προσφεύγουσα περί της αδυναμίας καταχώρισεως του σημείου ΤΟΡ ως κοινοτικού σήματος, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94, του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).
- 5 Η προσφεύγουσα υπέβαλε στις 19 Μαΐου 1998 τις παρατηρήσεις της. Ήσαν συντεταγμένες στην αγγλική. Με αυτές, η προσφεύγουσα υπογράμμιζε ειδικότερα ότι το σήμα της είχε καταστεί διακριτικό λόγω της χρήσεώς του, σε παγκόσμια κλίμακα, για συμπληρώματα διατροφής και ότι ως εκ τούτου έπρεπε να γίνει δεκτή η καταχώρισή του δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94. Προέβαλε επίσης τον ισχυρισμό ότι το σήμα ΤΟΡ είχε ήδη καταχωριστεί στον

Καναδά, στην Ουγγαρία, στην Ιρλανδία, στην Κορέα, στην Ταϊλάνδη, καθώς και στις Ηνωμένες Πολιτείες, και ότι είχαν κατατεθεί αιτήσεις καταχώρισεως στο Χονγκ Κονγκ, την Ινδονησία, τη Μαλαισία και το Ηνωμένο Βασίλειο. Προς στήριξη των ισχυρισμών της, προσκόμισε πλείονα πιστοποιητικά καταχώρισεως καθώς και διάφορα άλλα έγγραφα συντεταγμένα στην αγγλική γλώσσα ή συνοδευόμενα από μετάφραση στη γλώσσα αυτή.

- 6 Με τηλεομοιοτυπία της 9ης Απριλίου 1999, ο εξεταστής γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα την απόφαση της ίδιας ημέρας επί της αιτήσεώς της καταχώρισεως. Στην ανωτέρω απόφαση, συντεταγμένη στην αγγλική, αναφερόταν ότι το αιτηθέν σήμα δεν έγινε δεκτό προς καταχώριση με το αιτιολογικό ότι στερούνταν του διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και ότι ήταν περιγραφικό των οικείων προϊόντων, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού. Στην απόφαση αναφερόταν επίσης ότι τα προσκομισθέντα από την προσφεύγουσα αποδεικτικά στοιχεία δεν επέτρεπαν να στοιχειοθετηθεί ότι το επίδικο σήμα είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94.
- 7 Στις 7 Ιουνίου 1999, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της από 9 Απριλίου 1999 αποφάσεως. Η προσφυγή συνετάχθη στην αγγλική.
- 8 Στις 9 Αυγούστου 1999, η προσφεύγουσα κατέθεσε υπόμνημα συνταχθέν στην ελληνική γλώσσα, με το οποίο εξέθεσε τους λόγους της προσφυγής και στο οποίο επισύναψε μετάφραση στην αγγλική, διευκρινίζοντας, σε συνοδευτική του υπομνήματος επιστολή, ότι γλώσσα της διαδικασίας καταχώρισεως ήταν η ελληνική και ότι η μετάφραση του υπομνήματος στην αγγλική προσκομίστηκε απλώς προς διευκόλυνση της αναγνώσεως.
- 9 Με έγγραφο της 3ης Απριλίου 2000, ο Κ., εισηγητής της υποθέσεως ενώπιον του τμήματος προσφυγών, κάλεσε την προσφεύγουσα, αφενός, να λάβει θέση επί της ερμηνείας της εννοίας του κατά το άρθρο 115, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94 «έγγραφης επικοινωνίας» και να διευκρινίσει αν η χρήση της αγγλικής γλώσσας κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του εξεταστή υπήρξε γι' αυτήν

αιτία δυσχερειών και, αφετέρου, να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί της εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94. Η προσφεύγουσα ενημερώθηκε επίσης επί του ότι της επιτράπη να υποβάλει νέα αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη του επιχειρήματός της περί της κτήσεως διακριτικού χαρακτήρα λόγω χρήσεως κατά το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94.

- 10 Με τηλεομοιοτυπία της 1ης Ιουνίου 2000, συνταχθείσα στην αγγλική, η προσφεύγουσα υπέβαλε στο τμήμα προσφυγών νέα στοιχεία δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 και προσκόμισε διάφορα έγγραφα, άπαντα συνταχθέντα στην αγγλική.
- 11 Με έγγραφο της 23ης Μαΐου 2001, συνταχθέν στην αγγλική, η Μ., ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι του λοιπού ήταν επιφορτισμένη με την υπόθεσή ως εισηγήτρια και ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΚ) 216/96 της Επιτροπής, της 5ης Φεβρουαρίου 1996, σχετικά με τον κανονισμό διαδικασίας των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ (ΕΕ L 28, σ. 11), κάλεσε αυθημερόν τον Πρόεδρο του ΓΕΕΑ να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του σχετικά με την ερμηνεία της εκφράσεως «να επικοινωνεί εγγράφως», η οποία απαντά στο άρθρο 115, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94, καθώς και σχετικά με τις συνέπειες που θα είχε για το ΓΕΕΑ η αναγνώριση τυχόν υποχρεώσεως, στο πλαίσιο των διαδικασιών ex parte, περί κοινοποιήσεων των αποφάσεών του στη γλώσσα καταθέσεως της αιτήσεως περί σήματος.
- 12 Στις 14 Φεβρουαρίου 2002, ο αντιπρόεδρος του ΓΕΕΑ, αρμόδιος επί των νομικών υποθέσεων, υπέβαλε τις παρατηρήσεις του δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού 216/96. Συντεταγμένες στην αγγλική γλώσσα, κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα στις 15 Φεβρουαρίου 2002. Η προσφεύγουσα κλήθηκε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της το αργότερο στις 18 Απριλίου 2002. Η προσφεύγουσα δεν ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση.
- 13 Με απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ής Μαΐου 2002, η οποία εκδόθηκε επί της υποθέσεως R 314/1999-1 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), απορρίφθηκε η προσφυγή.

- 14 Με την εν λόγω απόφαση, το τμήμα προσφυγών έκρινε, πρώτον, παραπέμποντας, ιδίως, στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 2001, Τ-120/99, Kik κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2001, σ. ΙΙ-2235, σκέψη 61), ότι η αναγνωριζόμενη με το άρθρο 115, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94 ευχέρεια του ΓΕΕΑ να επικοινωνεί εγγράφως με τον αιτούμενο κοινοτικό σήμα στη δεύτερη από τις υποδεικνυόμενες από τον ίδιο γλώσσες πρέπει να ερμηνεύεται περιοριστικώς και ότι δεν καλύπτει τις διαδικαστικές πράξεις που επέχουν θέση αποφάσεως (σκέψεις 20 έως 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Κατόπιν αυτού, διαπίστωσε ότι εν προκειμένω ο εξεταστής είχε παραβιάσει το άρθρο 115, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94 κοινοποιώντας στην προσφεύγουσα την απόφαση περί τερματισμού της διαδικασίας εξετάσεως της αιτήσεως σήματος στην αγγλική, εφόσον η σχετική αίτηση είχε υποβληθεί στην ελληνική γλώσσα. Εντούτοις, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η χρήση της αγγλικής δεν προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας εφόσον η ίδια έκανε χρήση της εν λόγω γλώσσας στα πλαίσια της αλληλογραφίας της με τον εξεταστή και ακολούθως με την προσφυγή της.
- 15 Δεύτερον, το τμήμα προσφυγών ακύρωσε την απόφαση του εξεταστή λόγω ελλείψεως αιτιολογίας και προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, και διέταξε την επιστροφή του τέλους προσφυγής στην προσφεύγουσα. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 62, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, το τμήμα προσφυγών εξέτασε την ουσία της αιτήσεως καταχωρίσεως της προσφεύγουσας και την απέρριψε λόγω του περιγραφικού χαρακτήρα και της απουσίας διακριτικού χαρακτήρα του αιτούμενου σήματος και ελλείπει στοιχείων ικανών να στοιχειοθετήσουν ότι είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα λόγω χρήσεως.

Αιτήματα των διαδίκων

- 16 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, πλην του τμήματος εκείνου με το οποίο δικαιώνεται η αίτησή της περί ακυρώσεως της αποφάσεως του εξεταστή της 9ης Απριλίου 1999 και διατάσσεται η επιστροφή του τέλους προσφυγής·

- να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να της επιστρέψει τα έξοδα μεταφράσεων στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο των διαδικασιών ενώπιον του εξεταστή και ενώπιον του τμήματος προσφυγών·

- επικουρικός, να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στην καταβολή της αποζημίωσης που αυτή υπέστη λόγω της υπερβολικής διάρκειας της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών·

- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν την ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία.

17 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί των αιτημάτων περί ακυρώσεως

- 18 Κατ' αρχήν, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, πέντε λόγους προς στήριξη των αιτημάτων της περί ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος εδράζεται σε παράβαση του άρθρου 115, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επικαλείται την υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως είναι απόρροια προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας. Ο

τέταρτος λόγος αρύεται από προσβολή της υποχρέωσης αιτιολογήσεως. Ο πέμπτος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94.

- 19 Επικουρικώς, η προσφεύγουσα προβάλλει και έναν έκτο λόγο ακυρώσεως, αρνύμενο από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 115, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 20 Κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει, πρώτον, πλάνη περί το δίκαιο ως εκ του ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε εσφαλμένα ότι δεν συνέτρεχε λόγος ακυρώσεως της αποφάσεως του εξεταστή για παράβαση του άρθρου 115, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94, με το αιτιολογικό ότι η χρησιμοποίηση της αγγλικής γλώσσας στην εν λόγω απόφαση, καθώς και κατά τη διάρκεια της ενώπιον του εξεταστή διαδικασίας, δεν είχε θίξει τα δικαιώματά της άμυνας. Ισχυρίζεται ότι η χρήση της αγγλικής γλώσσας της επεβλήθη από το ΓΕΕΑ, ενώ γλώσσα της διαδικασίας ήταν η ελληνική. Τούτο είχε ως συνέπεια να καταστήσει δυσχερέστερη την άσκηση των δικαιωμάτων της άμυνας και να την υποχρεώσει να μεταφράσει όλα τα έγγραφα της διαδικασίας, εκθέτοντάς την σε επιπλέον έξοδα.
- 21 Δεύτερον, κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει παράβαση ουσιωδών τύπων, στον βαθμό που το τμήμα προσφυγών εξακολούθησε να απευθύνεται προς αυτήν στην αγγλική γλώσσα. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι το έγγραφο της 3ης Απριλίου 2000, με το οποίο ο πρώτος εισηγητής της υποθέσεως την καλούσε να λάβει θέση επί ορισμένων ζητημάτων

αφορώντων την έκταση εφαρμογής του άρθρου 115, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94 και την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και του άρθρου 7, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, είχε συνταχθεί στην αγγλική γλώσσα. Ομοίως, παρατηρεί ότι το έγγραφο της 23ης Μαΐου 2001, με το οποίο ο νέος εισηγητής της υποθέσεως την ενημέρωνε ότι, δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού 216/96 είχε απευθυνθεί στον Πρόεδρο του ΓΕΕΑ αίτηση περί διατυπώσεως παρατηρήσεων, καθώς και το σημείωμα της 14ης Φεβρουαρίου 2002, εκ μέρους του τελευταίου σε απάντηση της εν λόγω αιτήσεως, είχαν συνταχθεί επίσης στην αγγλική γλώσσα.

- 22 Ενώπιον της συστηματικής χρησιμοποίησεως της αγγλικής γλώσσας εκ μέρους του τμήματος προσφυγών στην επικοινωνία του με την προσφεύγουσα, η τελευταία είχε θεωρήσει ότι ήταν υποχρεωμένη να απαντά στην αγγλική.
- 23 Έτσι, η διαδικασία συνεχίστηκε σε γλώσσα διαφορετική από τη γλώσσα διαδικασίας, και τούτο κατά παράβαση του άρθρου 115, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94. Συγκεκριμένα, προβλέποντας ότι το ΓΕΕΑ μπορεί να επικοινωνεί εγγράφως με τον αιτούντα στη δεύτερη γλώσσα που υπέδειξε ο ίδιος, η εν λόγω διάταξη καλύπτει μόνο συνοδευτικά έγγραφα ή ανακοινώσεις που δεν παράγουν έννομα αποτελέσματα έναντι του αιτούντος και δεν θίγουν κανένα από τα δικαιώματά του άμυνας. Εν προκειμένω, τούτο δεν συνέβη με το έγγραφο της 3ης Απριλίου 2000, με το οποίο η προσφεύγουσα κλήθηκε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί των διαφόρων πτυχών της υποθέσεως και να προσκομίσει νέα έγγραφα, ούτε με το από 14 Φεβρουαρίου 2002 σημείωμα του γραφείου του Προέδρου του ΓΕΕΑ.
- 24 Το ΓΕΕΑ παρατηρεί, κατ' ουσίαν, ότι η συμπεριφορά της προσφεύγουσας κατά τη διάρκεια τόσο της φάσεως εξετάσεως της αιτήσεώς της περί καταχωρίσεως όσο και της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας ισοδυναμούσε με την εκ μέρους της συναίνεση ως προς τη χρήση της αγγλικής γλώσσας.
- 25 Συγκεκριμένα, όχι μόνον δεν εναντιώθηκε η προσφεύγουσα στο να αλληλογραφεί ο εξεταστής μαζί της στην αγγλική γλώσσα, αλλά και η ίδια απευθύνθηκε πάντοτε

στον εξεταστή στην ίδια γλώσσα. Μόνο με το έγγραφο της 9ης Αυγούστου 1999, όπου εξέθετε τους λόγους της προσφυγής κατά της αποφάσεως του εξεταστή, η προσφεύγουσα διατύπωσε για πρώτη φορά αιτιάσεις αναφορικά με τη χρήση της αγγλικής γλώσσας στα πλαίσια της αλληλογραφίας της με το ΓΕΕΑ και απαίτησε τη χρήση της ελληνικής. Εξάλλου, ακόμη και μετά την ανωτέρω ημερομηνία, η προσφεύγουσα συνέχισε να απευθύνεται στο τμήμα προσφυγών στην αγγλική γλώσσα.

26 Το ΓΕΕΑ υπενθυμίζει επίσης ότι το Πρωτοδικείο έκρινε, στη σκέψη 61 της προαναφερθείσας αποφάσεως Kik κατά ΓΕΕΑ, ότι το άρθρο 115, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94 εγγυάται τη χρήση της γλώσσας καταθέσεως της αιτήσεως σήματος ως γλώσσας διαδικασίας και, συνακόλουθα, ως γλώσσας στην οποία πρέπει να συντάσσονται όλες οι επέχουσες θέση αποφάσεως διαδικαστικές πράξεις. Εν προκειμένω, κατά το ΓΕΕΑ, η μόνη επέχουσα θέση αποφάσεως πράξη η οποία εκδόθηκε αφότου η προσφεύγουσα ζήτησε για πρώτη φορά τη χρήση της γλώσσας διαδικασίας είναι η προσβαλλόμενη πράξη, η οποία συνετάχθη στην ελληνική.

27 Τέλος, το ΓΕΕΑ αμφισβητεί τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι, με τη χρήση της αγγλικής γλώσσας, είχε παρεμποδιστεί η άσκηση των δικαιωμάτων της άμυνας. Συγκεκριμένα, αφενός, όπως προκύπτει από την ανταλλαγείσα μεταξύ των υπηρεσιών του ΓΕΕΑ και της προσφεύγουσας αλληλογραφία, τόσο η τελευταία, η οποία είναι αμερικανική εταιρία, όσο και ο εκπρόσωπός της, κατανοούν την αγγλική γλώσσα. Αφετέρου, όπως προκύπτει από το γεγονός ότι το σύνολο των παρατηρήσεων που κατέθεσε η προσφεύγουσα, καθώς και τα περισσότερα έγγραφα τα οποία προσκόμισε αυτή ενώπιον του ΓΕΕΑ, ήταν συντεταγμένα στην αγγλική γλώσσα, η χρήση της γλώσσας αυτής συνιστούσε στην πραγματικότητα την πλέον πρακτική επιλογή για την προσφεύγουσα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

28 Προκαταρκτικώς, επιβάλλεται να υπογραμμιστεί ότι, στο πλαίσιο του παρόντος λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα διατυπώνει κατ' ουσίαν δύο διαφορετικές αιτιάσεις. Αφενός, αμφισβητεί τους λόγους που ώθησαν το τμήμα προσφυγών να

συναγάγει ότι, ενόψει των συγκεκριμένων περιστάσεων, η διαπραχθείσα από τον εξεταστή παρανομία κατά την έκδοση της αποφάσεώς του στην αγγλική γλώσσα δεν συνεπαγόταν την ακύρωσή της λόγω προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας. Αφετέρου, προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι επέλεξε συσταλτική ερμηνεία του άρθρου 115, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94.

- 29 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση, προέχει η υπόμνηση ότι το τμήμα προσφυγών ακύρωσε την απόφαση του εξεταστή για λόγους άλλους από εκείνους της παραβιάσεως του γλωσσικού καθεστώτος που αφορά τη διαδικασία και ότι το ίδιο προέβη στην εξέταση της ουσίας της αιτήσεως κοινοτικού σήματος, η οποία αποτελεί το σημείο αφετηρίας της παρούσας διαφοράς. Υπό τις περιστάσεις αυτές και λαμβάνοντας υπόψη ότι η προσφεύγουσα υποστηρίζει απλώς ότι τυχόν ακύρωση της αποφάσεως του εξεταστή, θεμελιούμενη στη διαπίστωση της παραβάσεως του άρθρου 115, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94, θα υποχρέωνε το τμήμα προσφυγών να αναπέμψει την υπόθεση στον εξεταστή αντί να χωρήσει στην κατ' ουσίαν εξέτασή της, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα στερείται παντελώς συμφέροντος να ζητήσει από το Πρωτοδικείο να εκτιμήσει αν το τμήμα προσφυγών παρέλειψε εσφαλμένα να θεμελιώσει την ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως στην προμνησθείσα διαπίστωση. Επομένως, η σχετική αιτίαση είναι απαράδεκτη.
- 30 Εντούτοις, εναπόκειται στο Πρωτοδικείο να εξετάσει αν το γεγονός ότι η απόφαση του εξεταστή κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα σε γλώσσα διαφορετική από τη γλώσσα διαδικασίας είχε ενδεχομένως επίπτωση στην εκ μέρους της προσφεύγουσας άσκηση του δικαιώματός της προσφυγής και των δικαιωμάτων της άμυνας κατά τη διάρκεια της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας και ως εκ τούτου ως προς τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 31 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, επιβάλλεται, κατ' αρχάς, η υπόμνηση ότι το άρθρο 115, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94, με το οποίο ορίζεται το γλωσσικό καθεστώς που εφαρμόζεται στις ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασίες *ex parte*, αναφέρει ως γλώσσα διαδικασίας τη χρησιμοποιηθείσα για την κατάθεση της αιτήσεως κοινοτικού σήματος γλώσσα. Η ίδια διάταξη παρέχει στο ΓΕΕΑ την ευχέρεια να επικοινωνεί εγγράφως με τον αιτούντα στη δεύτερη γλώσσα που αυτός υπέδειξε εφόσον η αίτηση κοινοτικού σήματος κατατέθηκε σε γλώσσα άλλη από εκείνες του ΓΕΕΑ.

- 32 Ακολούθως, πρέπει να υπομνηστεί ότι, με την απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2003 επί της αναιρέσεως στα πλαίσια της υποθέσεως C-361/01 P, Kik κατά ΓΕΕΑ (Συλλογή 2003, σ. I-8283), το Δικαστήριο αναγνώρισε ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 115, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94, η δυνατότητα χρησιμοποίησης της δεύτερης γλώσσας που υποδεικνύεται με την αίτηση καταχώρισεως για την έγγραφη επικοινωνία με τον αιτούντα αποτελεί εξαίρεση από την αρχή χρησιμοποίησης της γλώσσας διαδικασίας και ότι επομένως η κατά τη διάταξη αυτή έγγραφη επικοινωνία πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά (σκέψη 45 της αποφάσεως). Ακολούθως, το Δικαστήριο έκρινε ότι, δεδομένου ότι η διαδικασία αποτελείται από το σύνολο των πράξεων που απαιτούνται για τη διεκπεραίωση μιας αιτήσεως, έπεται ότι καλύπτονται από την έννοια των «πράξεων της διαδικασίας» κατά την έννοια του άρθρου 115, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94, όλες οι πράξεις που απαιτούνται ή προβλέπονται από την κοινοτική ρύθμιση για τη διεκπεραίωση αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, καθώς και εκείνες που είναι απαραίτητες για τη σχετική διεκπεραίωση, ανεξάρτητα από το αν πρόκειται για κοινοποιήσεις, αιτήσεις διορθώσεως, διευκρινίσεις ή άλλες πράξεις. Το σύνολο των εν λόγω πράξεων πρέπει επομένως να συντάσσεται από το ΓΕΕΑ στη γλώσσα που χρησιμοποιήθηκε για την κατάθεση της αιτήσεως (σκέψη 46 της αποφάσεως). Σε αντίθεση με τις πράξεις της διαδικασίας, η κατά το άρθρο 115, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 40/94 «έγγραφη επικοινωνία» αφορά όλες τις ανακοινώσεις, το περιεχόμενο των οποίων δεν μπορεί να εξομοιωθεί με πράξη της διαδικασίας, όπως είναι τα έγγραφα με τα οποία το ΓΕΕΑ διαβιβάζει πράξεις της διαδικασίας ή με τα οποία ανακοινώνει διάφορες πληροφορίες στους αιτούντες (σκέψη 47 της αποφάσεως).
- 33 Υπό το φως της ερμηνείας αυτής επιβάλλεται εν προκειμένω να εκτιμηθεί αν η προσβαλλόμενη απόφαση αποδεικνύεται πάσχουσα παράβαση του άρθρου 115, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94.
- 34 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση, κατ' αρχάς, ότι η ανακοίνωση της 3ης Απριλίου 2000 εκ μέρους του K., πρώτου εισηγητή της υποθέσεως, με την οποία κλήθηκε η προσφεύγουσα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της σε ορισμένα ζητήματα που έθετε η προσφυγή και να παράσχει νέα αποδεικτικά στοιχεία, εμπίπτει αναμφισβήτητα στην έννοια των «πράξεων της διαδικασίας» για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 115, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94, όπως προσδιόρισε το Δικαστήριο στη σκέψη 46 της προαναφερθείσας αποφάσεως της 9ης Σεπτεμβρίου 2003, Kik κατά ΓΕΕΑ.

- 35 Πράγματι, σε αντίθεση προς την ανακοίνωση της 23ης Μαΐου 2001 της Μ., με την οποία η προσφεύγουσα ενημερώθηκε απλώς επί της φάσεως της διαδικασίας και των ενεργειών που ανελήφθησαν προς διεκπεραίωση της προσφυγής της, η ανακοίνωση της 3ης Απριλίου 2000, η οποία εκδόθηκε με θεμέλιο το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 216/96, είχε ως προορισμό την εκ μέρους της προσφεύγουσας υποβολή συμπληρωματικών παρατηρήσεων επί του γλωσσικού καθεστώτος της διαδικασίας και την ολοκλήρωση της διενεργείας αποδείξεων επί της υποθέσεως.
- 36 Δεδομένης της φύσεως εν λόγω ανακοινώσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, απευθύνοντάς την προς την προσφεύγουσα σε γλώσσα διαφορετική από εκείνη της γλώσσας διαδικασίας, το τμήμα προσφυγών παραβίασε το εφαρμοστέο, δυνάμει του άρθρου 115, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94, επί των ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασιών *ex parte*, γλωσσικό καθεστώς. Ως εκ τούτου, η ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία άσχει παρατυπία.
- 37 Ακολούθως, το σημείωμα της 14ης Φεβρουαρίου 2002 περιλαμβάνει τις παρατηρήσεις του αντιπροέδρου του ΓΕΕΑ που ζητήθηκαν δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού 216/96, σύμφωνα με το οποίο το τμήμα προσφυγών μπορεί, με δική του πρωτοβουλία ή κατόπιν γραπτής και αιτιολογημένης αιτήσεως του Προέδρου του ΓΕΕΑ, να καλέσει το τελευταίο να υποβάλει εγγράφως ή προφορικά τις παρατηρήσεις του επί ζητημάτων γενικού ενδιαφέροντος που τίθενται στο πλαίσιο της ενώπιον του εκκρεμούσας διαδικασίας. Πρέπει να θεωρηθεί ότι το εν λόγω σημείωμα, αν και πρόκειται για εσωτερικό έγγραφο του ΓΕΕΑ, συνιστά διαδικαστική πράξη κατά την διευκρινισθείσα από το Δικαστήριο με τη σκέψη 46 της προαναφερθείσας αποφάσεως της 9ης Σεπτεμβρίου 2003, Kik κατά ΓΕΕΑ, έννοια. Πράγματι, στον βαθμό που το άρθρο 11, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 216/96 ορίζει ότι τα μέρη έχουν το δικαίωμα να λάβουν θέση επί των αιτουμένων δυνάμει της πρώτης περιόδου του ίδιου άρθρου παρατηρήσεων, αυτές συνιστούν λήψη θέσεως του ΓΕΕΑ επί των οποίων ασκούνται τα δικαιώματα άμυνας των διαδίκων και των οποίων αυτοί έχουν ως εκ τούτου το δικαίωμα να λάβουν γνώση στη γλώσσα διαδικασίας.
- 38 Έπεται ότι εν προκειμένω, απευθύνοντας προς την προσφεύγουσα το σημείωμα της 14ης Φεβρουαρίου 2002 σε γλώσσα άλλη από εκείνη της διαδικασίας, το τμήμα προσφυγών επανέλαβε την παρατυπία που είχε χαρακτηρίσει την ανακοίνωση της 3ης Απριλίου 2000.

- 39 Επιβάλλεται, στην παρούσα φάση της διαδικασίας, να εξεταστεί αν, ενόψει των περιστάσεων της παρούσας δίκης, μπορεί να συναχθεί ότι οι διαπιστωθείσες στις σκέψεις 36 και 38 της παρούσας απόφασεως παρατυπίες έθιξαν εν τοις πράγμασι τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας. Ομοίως, επιβάλλεται να εκτιμηθεί αν και, ενδεχομένως, σε ποιο βαθμό το γεγονός ότι η απόφαση του εξεταστή κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα σε γλώσσα άλλη από εκείνη της διαδικασίας, ενώ, όλως προδήλως, μια πράξη επέχουσα θέση αποφάσεως δεν μπορεί να εξομοιωθεί με «έγγραφο επικοινωνία», κατά τη διευκρινισθείσα από το Δικαστήριο με την προαναφερθείσα απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2003, Kik κατά ΓΕΕΑ, έννοια, μπόρεσε να έχει αλληλεπίδραση με την άσκηση εκ μέρους της προσφεύγουσας του δικαιώματός της προσφυγής.
- 40 Συναφώς, προέχει να υπογραμμιστεί, πρώτον, ότι με το από 9 Αυγούστου 1999 υπόμνημά της, όπου εξέθετε τους λόγους της προσφυγής κατά της αποφάσεως του εξεταστή, η προσφεύγουσα διεξήλθε διεξοδικώς το περιεχόμενο της αποφάσεως, αντικρούοντας σημείο προς σημείο τις διάφορες πτυχές της συλλογιστικής επί της οποίας θεμελιώθηκε το διατακτικό της. Έτσι, προέβαλε κατά της εν λόγω αποφάσεως, πέραν της αντλούμενης από παράβαση του άρθρου 115, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94 αιτιάσεως, δύο λόγους αφορώντες την παράβαση των ουσιαστών τύπων, και συγκεκριμένα την προσβολή του δικαιώματός της να τύχει ακροάσεως και την ανεπαρκή και αντιφατική αιτιολόγηση, καθώς και δύο λόγους επί της ουσίας, σκοπώντας στην αμφισβήτηση της εκ μέρους του εξεταστή εκτιμήσεως ως προς την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του αιτούμενου σήματος και τη μη συνδρομή των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, καθώς και λόγο αντλούμενο από παραβίαση της αρχής περί της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
- 41 Όπως προκύπτει από το εν λόγω υπόμνημα, η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να κατανοήσει πλήρως τους λόγους της αποφάσεως του εξεταστή και, ως εκ τούτου να τους αντικρούσει στο πλαίσιο της προσφυγής της. Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν μπορεί να συναχθεί ότι το γεγονός ότι κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα η απόφαση του εξεταστή συντεταγμένη σε γλώσσα άλλη από εκείνη της γλώσσας διαδικασίας επηρέασε εν τοις πράγμασι την άσκηση του δικαιώματός της προσφυγής ή την κατέστησε δυσχερέστερη ή ότι επηρέασε κατά οποιονδήποτε τρόπο την άσκηση των δικαιωμάτων της άμυνας κατά τη διάρκεια της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας.

- 42 Δεύτερον, όσον αφορά την ανακοίνωση της 3ης Απριλίου 2000 του Κ., πρέπει να διαπιστωθεί ότι η προσφεύγουσα απάντησε σχετικώς με' τηλεομοιοτυπία της 1ης Ιουνίου 2000, αντικρούοντας όλα τα σημεία που την αφορούσαν. Αφενός, αμφισβήτησε τόσο τη συνάφεια όσο και το βάσιμο των παρατηρήσεων του εισηγητή σχετικά με την εκ μέρους του εξεταστή παραβίαση του γλωσσικού καθεστώτος της διαδικασίας. Αφετέρου, απέρριψε τη σχεδιαζόμενη εκ μέρους του εισηγητή προσέγγιση σχετικά με την αντλούμενη από την προσβολή του δικαιώματός της να τύχει ακροάσεως αιτίαση και διευκρίνισε τους λόγους για τους οποίους το αιτηθέν σήμα δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως περιγραφικό. Επιπλέον, έκανε χρήση της δυνατότητας που της παρεσχέθη να προσκομίσει νέα έγγραφα με σκοπό να καταδείξει ότι το επίδικο σήμα είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα μέσω της χρήσεως.
- 43 Υπό τις περιστάσεις αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα ήταν σε θέση τόσο να κατανοήσει πλήρως το περιεχόμενο των ζητημάτων που είχαν τεθεί με την ανακοίνωση της 3ης Απριλίου 2000 όσο και να κάνει χρήση της ευχέρειας που της είχε παρασχεθεί να προσκομίσει νέα αποδεικτικά στοιχεία.
- 44 Όσον αφορά, τέλος, το σημείωμα της 14ης Φεβρουαρίου 2002, το οποίο περιείχε τις παρατηρήσεις που ζήτησε το τμήμα προσφυγών δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού 40/94, επιβάλλεται να υπογραμμιστεί ότι η προσφεύγουσα, κληθείσα να λάβει θέση επί του εν λόγω σημειώματος, δεν το έπραξε. Ανεξάρτητα, λοιπόν, από το ερώτημα αν αυτή η αποχή αποδίδεται στο γεγονός ότι το συγκεκριμένο σημείωμα είχε κοινοποιηθεί στην προσφεύγουσα σε γλώσσα διαφορετική από τη γλώσσα διαδικασίας, προέχει να υπογραμμιστεί ότι το τμήμα προσφυγών δεν ακολούθησε την προτεινόμενη από το γραφείο του Προέδρου του ΓΕΕΑ ερμηνεία. Επομένως, ακόμη και αν υποθεθεί ότι, λόγω της γλώσσας στην οποία είχε συνταχθεί το συγκεκριμένο σημείωμα, η προσφεύγουσα δεν ήταν σε θέση να κατανοήσει πλήρως το περιεχόμενό του, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το γεγονός αυτό ουδαμώς ήταν δυνατό να επηρεάσει την άμυνά της.
- 45 Ενόψει του συνόλου των προεκτεθεισών σκέψεων, επιβάλλεται να συναχθεί ότι, παρά τις διαδικαστικές παρατυπίες στις οποίες υπέπεσε το τμήμα προσφυγών, δεν εθίγησαν εν προκειμένω τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας.

46 Έπεται ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτός.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από την υπερβολική διάρκεια της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

47 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών παραβίασε το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΣΔΑ), η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, σύμφωνα με το οποίο οι διαφορές πρέπει να επιλύονται εντός εύλογης προθεσμίας. Η διάταξη αυτή τυχάνει εφαρμογής και επί των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ, τα οποία ασκούν δικαιοδοτικά καθήκοντα και ως εκ τούτου οφείλουν να τηρούν τις δικονομικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, μεταξύ των οποίων καταλέγεται και αυτή της τηρήσεως εύλογης προθεσμίας.

48 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι, εν προκειμένω, η προσφυγή κατά της αποφάσεως του εξεταστή να αρνηθεί την καταχώριση κατατέθηκε στις 7 Ιουνίου 1999, η δε προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε στις 30 Μαΐου 2002 και κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 24 Ιουνίου 2002, ήτοι πλέον των δύο ετών από την άσκηση της προσφυγής. Η διάρκεια αυτή είναι υπερβολική και τούτο κατά μείζονα λόγο επειδή πρόκειται για διαδικασία *ex parte*.

49 Κατά την προσφεύγουσα, μια τέτοια διάρκεια πρέπει να συνεπάγεται την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 50 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί το κατά πόσον τυγχάνει εφαρμογής επί των τμημάτων προσφυγών το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ. Ναι μεν ο κανονισμός 40/94 απαιτεί από τα μέλη τους να επιδεικνύουν υπό πλείονες απόψεις εγγυημένη ανεξαρτησία, πλην όμως τα τμήματα προσφυγών δεν είναι παρά η τελευταία βαθμίδα του ΓΕΕΑ και συνδέονται με τη φύση του ως διοικητικού οργάνου εντεταλμένου με τη διαχείριση του συστήματος των κοινοτικών σημάτων. Έτσι, η προσφυγή σε ένα από τα εν λόγω τμήματα συνιστά μάλλον εσωτερική διοικητική προσφυγή παρά ένδικη προσφυγή.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 51 Επιβάλλεται να υπογραμμιστεί ότι η αρχή της τηρήσεως εύλογης προθεσμίας, η οποία επαναλαμβάνεται ως συνιστώσα της αρχής της χρηστής διοικήσεως στο άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η διακήρυξη του οποίου έγινε στη Νίκαια στις 7 Δεκεμβρίου 2000 (ΕΕ 2000, C 364, σ. 1), καταλαμβάνει το σύνολο της κοινοτικής διοικητικής διαδικασίας (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 22ας Οκτωβρίου 1997, T-213/95 και T-18/96, SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-1739 της 7ης Οκτωβρίου 1999, T-228/97, Irish Sugar κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-2969, σκέψη 276, όσον αφορά τις διαδικασίες εφαρμογής των κανόνων περί ανταγωνισμού της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, T-196/01, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-3987, σκέψη 229, όσον αφορά διαδικασία καταργήσεως διαρθρωτικών χρηματικών συνδρομών της 30ής Μαΐου 2002, T-197/00, Onidi κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-69 και II-325, σκέψη 91, και της 12ης Σεπτεμβρίου 2000, T-259/97, Teixeira Neves κατά Δικαστηρίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2000, σ. I-A-169 και II-773, σκέψη 123, όσον αφορά πειθαρχικές διαδικασίες κατά κοινοτικών υπαλλήλων).
- 52 Έτσι, η ανωτέρω αρχή πρέπει να τυγχάνει εφαρμογής και επί των ενώπιον των διαφόρων οργάνων του ΓΕΕΑ διαδικασιών, συμπεριλαμβανομένων των ενώπιον των τμημάτων προσφυγών.

- 53 Εντούτοις, κατά πάγια νομολογία, η προσβολή της αρχής της τηρήσεως της εύλογης προθεσμίας, αν υποθεθεί ότι έχει αποδειχθεί, δεν δικαιολογεί την τυχόν αυτόματη ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως (προαναφερθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατά Επιτροπής, σκέψη 233 και η εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 54 Υπό τις περιστάσεις της παρούσας δίκης, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτός ως ανενεργός ως εκ του ότι έγινε επίκλησή του εκ μέρους της προσφεύγουσας προς υποστήριξη των αιτημάτων της ακυρώσεως.
- 55 Κατά τα λοιπά, σε περίπτωση όπως η προκείμενη, στα πλαίσια της οποίας το ΓΕΕΑ επελήφθη αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, ο αιτών δεν έχει κανένα συμφέρον για την ακύρωση εκ μέρους του Πρωτοδικείου, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως κατά της αποφάσεως τμήματος προσφυγών με την οποία επικυρώνεται η απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως, της εν λόγω αποφάσεως με το αιτιολογικό απλώς και μόνο ότι ελήφθη αφού παρήλθε εύλογη προθεσμία. Πράγματι, τέτοια ακύρωση θα μετέθετε σε ακόμη ευθετότερο χρόνο τη λήψη θέσεως εκ μέρους του ΓΕΕΑ επί της κατατεθείσας αιτήσεως καταχωρίσεως και τούτο εις βάρος του αιτούντος.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 73 του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 56 Κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 73 του κανονισμού 40/94, στον βαθμό που, στη σκέψη 45 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στηρίχθηκε, προκειμένου να θεμελιώσει την εκτίμησή του ως προς την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του αιτηθέντος σήματος, επί των αποτελεσμάτων έρευνας που χώρησε στο Διαδίκτυο χωρίς αυτά να έχουν προηγουμένως κοινοποιηθεί στην προσφεύγουσα.

- 57 Το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι τα παρατιθέμενα στη σκέψη 45 της προσβαλλομένης αποφάσεως στοιχεία δεν διαδραματίζουν παρά συμπληρωματικό ρόλο στη συλλογιστική που ακολούθησε το τμήμα προσφυγών σχετικά με την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του επίδικου σήματος.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 58 Επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, σύμφωνα με το άρθρο 73, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 40/94, οι αποφάσεις του ΓΕΕΑ μπορούν να βασίζονται μόνο στους λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση.
- 59 Σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη, ένα τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ μπορεί να στηρίξει την απόφασή του μόνον επί των πραγματικών ή νομικών στοιχείων επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους (απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 2004, C-447/02 P, KWS Saat κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-10107, σκέψη 42). Επομένως, στην περίπτωση κατά την οποία το τμήμα προσφυγών εξετάζει αυτεπαγγέλτως πραγματικά περιστατικά επί των οποίων πρόκειται να θεμελιώσει την απόφασή του οφείλει κατ' ανάγκη να τα κοινοποιήσει στους διαδίκους προκειμένου αυτοί να μπορέσουν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους (προαναφερθείσα απόφαση KWS Saat κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 43).
- 60 Εν προκειμένω, στη σκέψη 45 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών υπογραμμίζει ότι «τα προϊόντα στα οποία αφορά η αίτηση ανήκουν στην κατηγορία των προϊόντων υγιεινής διατροφής, κατηγορία στην οποία λέξεις όπως η λέξη “top” χρησιμοποιούνται ευρέως στο αγγλόφωνο τμήμα της Κοινότητας για την παρουσίαση ενός καταλόγου με τα “top products”, όπως προκύπτει από μια ταχεία έρευνα στο Διαδίκτυο». Στη συνέχεια, παρατίθεται η διεύθυνση του διαδικτυακού τόπου όπου πραγματοποιήθηκε η ανωτέρω έρευνα.

- 61 Άρα, δεν αμφισβητείται ότι το τμήμα προσφυγών δεν κοινοποίησε στην προσφεύγουσα ούτε το περιεχόμενο του εν λόγω διαδικτυακού τόπου ούτε τα αποτελέσματα της παρατιθέμενης στην ανωτέρω σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως έρευνας.
- 62 Ενεργώντας με τον τρόπο αυτό, παρέβη το άρθρο 73, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 40/94.
- 63 Πλην όμως, επιβάλλεται να υπογραμμιστεί ότι, στη σκέψη 44 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι «ο όρος “top” αποτελεί σήμερα γενική, συνηθισμένη ή ευρέως χρησιμοποιούμενη ονομασία στον τομέα των επίμαχων προϊόντων, όπως ακριβώς και οι λέξεις “best”, “excellent” και “super”». Στη σκέψη 46, έκρινε ότι «η λέξη “top” χρησιμοποιήθηκε μόνο για να πληροφορήσει το συγκεκριμένο κοινό επί ενός χαρακτηριστικού γνωρίσματος των επίμαχων προϊόντων, δηλαδή ότι πρόκειται για τα βέλτιστα συμπληρώματα διατροφής στην αγορά», προκειμένου να καταλήξει ότι «συνεπώς, το συγκεκριμένο κοινό που θα συναντήσει τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες θα αποδώσει στη λέξη “top” μόνον την προφανή έννοια που περιγράφεται ανωτέρω και δεν θα την εκλάβει ως σήμα».
- 64 Οι λόγοι αυτοί, οι οποίοι θεμελιώνονται σε αυτοτελή συλλογιστική έναντι της παραπομπής στα αποτελέσματα της μνημονευθείσας στη σκέψη 45 της προσβαλλομένης αποφάσεως έρευνας στο Διαδίκτυο, συλλογιστική η οποία ήταν ήδη γνωστή, εν παρόδω, στην προσφεύγουσα ως εκ του ότι ήταν εκείνη που ακολούθησε ο εξεταστής, αρκούν για να δικαιολογήσουν την απόρριψη του παρόντος λόγου ακυρώσεως.
- 65 Η περιλαμβανόμενη στη σκέψη 45 της προσβαλλομένης αποφάσεως διαπίστωση, απόρροια των διενεργηθεισών από το τμήμα προσφυγών ερευνών, σύμφωνα με την οποία οι λέξεις όπως είναι η λέξη «top» χρησιμοποιούνται ευρέως σε σχέση με τα οικεία προϊόντα για την παρουσίαση καταλόγου των «top products», επιρρωννύει απλώς το συμπέρασμα ότι η λέξη «top» συνιστά συνήθη ή ευρέως χρησιμοποιούμενη ονομασία στους τομείς των επίδικων προϊόντων και, ως εκ τούτου, δεν συνιστά αναγκαίο στοιχείο για την αιτιολόγηση της απορρίψεως της αιτήσεως καταχωρίσεως.

- 66 Έπεται ότι η παρατυπία την οποία πάσχει η σκέψη 45 της προσβαλλομένης αποφάσεως υπό το φως του άρθρου 73, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 40/94 δεν είναι ικανή να οδηγήσει στην ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως [βλ., υπό την έννοια αυτή, προαναφερθείσα απόφαση KWS Saat κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 50, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 31ης Μαρτίου 2004, T-216/02, Fieldturf κατά ΓΕΕΑ (LOOKS LIKE GRASS... FEELS LIKE GRASS... PLAYS LIKE GRASS), Συλλογή 2004, σ. II-1023, σκέψη 41].
- 67 Επομένως, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει ο τρίτος λόγος ακυρώσεως τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα προς στήριξη των αιτημάτων της περί ακυρώσεως.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από την έλλειψη αιτιολογίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 68 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι λόγοι της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν περιλαμβάνουν παρά αόριστες και αφηρημένες διαπιστώσεις, μη δυνάμενες να στηρίξουν τα συμπεράσματα του τμήματος προσφυγών ως προς τον φερόμενο περιγραφικό χαρακτήρα και την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του αιτούμενου σήματος.
- 69 Όσον αφορά, ειδικότερα, το τμήμα της αιτιολογίας που αφορά την ανάλυση του διακριτικού χαρακτήρα του επίδικου σημείου, η προσβαλλόμενη απόφαση περιορίζεται στην επίκληση στοιχείων που εμπίπτουν σε εξέταση δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, χωρίς να αναπτύξει αυτοτελή συλλογιστική ως προς την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού, και τούτο σε αντίθεση προς ό,τι απαιτείται βάσει

της πάγιας νομολογίας του Πρωτοδικείου και, ιδίως, βάσει της αποφάσεως της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-34/00, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL) (Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 25), σύμφωνα με την οποία οι προβλεπόμενοι στα στοιχεία β' και γ', του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου είναι ανεξάρτητοι και έχουν έκαστος έναν ίδιο τομέα εφαρμογής.

- 70 Εξ αυτού η προσφεύγουσα συνάγει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει έλλειψη αιτιολογίας.
- 71 Το ΓΕΕΑ ζητεί την απόρριψη του παρόντος λόγου ακυρώσεως, υποστηρίζοντας ότι η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως επιτρέπει στην προσφεύγουσα να λάβει γνώση των λόγων απορρίψεως της αιτήσεώς της περί καταχωρίσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 72 Κατά πάγια νομολογία, η αιτιολόγηση των αποφάσεων του ΓΕΕΑ, σύμφωνα με την αναγνωριζόμενη στο άρθρο 73, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94 υποχρέωση, πρέπει να παρέχει την ευχέρεια να λαμβάνεται γνώση, ενδεχομένως, των λόγων της απορρίψεως της αιτήσεως καταχωρίσεως και να αμφισβητείται λυσιτελώς η επίδικη απόφαση [απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Οκτωβρίου 2002, T-173/00, KWS Saat κατά ΓΕΕΑ (Απόχρωση πορτοκαλί), Συλλογή 2002, σ. II-3843, σκέψεις 54 και 55· βλ. επίσης, υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-135/99, Taurus-Film κατά ΓΕΕΑ (Cine Action), Συλλογή 2002, σ. II-379, σκέψη 35, και T-136/99, Taurus-Film κατά ΓΕΕΑ (Cine Comedy), Συλλογή 2002, σ. II-397, σκέψη 35].

- 73 Εν προκειμένω, αφενός, το τμήμα προσφυγών εξέθεσε στη σκέψη 38 της προσβαλλομένης αποφάσεως τους λόγους που το ώθησαν να καταλήξει στον περιγραφικό χαρακτήρα του αιτηθέντος σήματος, ήτοι κατά κύριο λόγο το γεγονός ότι τούτο συντίθεται αποκλειστικά από εγκωμιαστικό όρο, ο σκοπός του οποίου μπορεί να συνίσταται, στα πλαίσια του εμπορίου, στο να ενημερώνει τον καταναλωτή επί της άριστης ποιότητας των οικείων προϊόντων.
- 74 Αφετέρου, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 41 έως 50 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα, μέσω αυτοτελούς συλλογιστικής, θεμελιούμενης στη διαπίστωση ότι το αιτηθέν προς καταχώριση σημείο συνίστατο σε γενική, συνήθη ή ευρέως χρησιμοποιούμενη ονομασία σε σχέση με τα επίδικα προϊόντα, ότι το εν λόγω σημείο στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα.
- 75 Έπεται ότι, αν και λακωνική, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως παρείχε στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να λάβει γνώση των λόγων της απορρίψεως της αιτήσεώς της περί καταχώρισεως και να επεξεργαστεί λυσιτελώς τους λόγους της ακυρώσεως στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής.
- 76 Επομένως, ο αντλούμενος από προσβολή της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως τέταρτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ'

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 77 Η προσφεύγουσα παρατηρεί, πρώτον, ότι η απαγόρευση καταχωρίσεως ως κοινοτικού σήματος αμιγώς περιγραφικών σημείων, όπως επιβάλλει το άρθρο 7,

παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, έχει ως σκοπό την παρεμπόδιση καταχώρισεως σημείων, τα οποία, λόγω του γεγονότος ότι αντιστοιχούν στη συνήθη περιγραφή της κατηγορίας των επίδικων προϊόντων ή υπηρεσιών, στερούνται της ικανότητας εξατομικεύσεως της επιχειρήσεως η οποία εμπορεύεται τα καλυπτόμενα από τα εν λόγω σημεία προϊόντα ή υπηρεσίες. Επομένως, κατά την προσφεύγουσα, δύνανται να χαρακτηρίζονται ως αμιγώς περιγραφικά σημεία μόνον εκείνα που δύνανται να χρησιμοποιούνται συνήθως από τον καταναλωτή προκειμένου να περιγράψουν άμεσα και ειδικά την ποιότητα ή να περιγράψουν με τον ίδιο τρόπο ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα των προϊόντων ή των υπηρεσιών που αποτελούν αντικείμενο της αιτήσεως καταχώρισεως.

78 Εν προκειμένω, πέραν των αορίστων και γενικόλογων περιγραφών, το τμήμα προσφυγών δεν κατέδειξε ότι ο όρος «top», ο οποίος αποτελεί συνθετικό στοιχείο του αιτούμενου σήματος, χρησιμοποιείται ή δύναται να χρησιμοποιηθεί σε μία από τις διαφορετικές σημασίες του ως ένδειξη ενός οποιουδήποτε ποιοτικού χαρακτηριστικού των επίδικων προϊόντων.

79 Δεύτερον, όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, η προσφεύγουσα παρατηρεί, κατ' αρχάς, ότι ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σημείου πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του εν λόγω σημείου.

80 Ακολούθως, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Πρωτοδικείου, η έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα ενός σημείου του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν μπορεί να προκύπτει απλώς από τη διαπίστωση ότι το εν λόγω σημείο στερείται πρωτοτυπίας ή κάποιου επιπλέον στοιχείου φαντασίας.

81 Έτσι, οποιοδήποτε σήμα, ακόμη και αν συνίσταται σε μία ή περισσότερες λέξεις της καθημερινής γλώσσας, στερούμενο οποιουδήποτε στοιχείου πρωτοτυπίας ή δημιουργικότητας, είναι δυνατόν να καταχωριστεί ως κοινοτικό σήμα, υπό την προϋπόθεση ότι μπορεί να εξατομικεύει την προέλευση των προϊόντων ή των υπηρεσιών στην περιγραφή των οποίων πρέπει να αποβλέπει.

- 82 Ούτε ο εξεταστής ούτε το τμήμα προσφυγών κατέδειξαν ότι ο αιτηθείς προς καταχώριση όρος «top» αδυνατεί να εκπληρώσει παρόμοια λειτουργία.
- 83 Αντιθέτως, απαρτιζόμενο από μία απλή και σύντομη λέξη, η απομνημόνευση της οποίας είναι ευχερής και η προφορά της οποίας είναι εύκολη σε όλες τις γλώσσες της Κοινότητας, το επίδικο σημείο μπορεί να εξατομικεύσει τα προϊόντα της προσφεύγουσας και να τα διακρίνει από εκείνα ενός άλλου παραγωγού.
- 84 Το ΓΕΕΑ υπογραμμίζει, κατ' αρχάς, ότι, όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, το αιτηθέν σήμα συνίσταται αποκλειστικά σε λέξη δυνάμενη να περιγράψει ένα από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των οικείων προϊόντων. Συναφώς, το ΓΕΕΑ διευκρινίζει ότι η λέξη «top» είναι εγκωμιαστικός όρος, ο οποίος χρησιμοποιείται ευρέως στην αγγλική γλώσσα προκειμένου να περιγράψει την καλή ποιότητα των εν λόγω προϊόντων και δεν παρουσιάζει καμία αντιληπτή διαφορά, σε σχέση με τη χρησιμοποιούμενη στην καθημερινή γλώσσα ορολογία, επιτρέπущα στους ενδιαφερόμενους καταναλωτές να τη θεωρήσουν ως ένδειξη της εμπορικής προελεύσεως των οικείων προϊόντων.
- 85 Ακολούθως, όσον αφορά την αιτίαση της προσφεύγουσας περί παραβάσεως του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, το ΓΕΕΑ παρατηρεί, αφενός, ότι η λέξη «top» είναι συνήθως επαινετική στην αγγλική γλώσσα, χρησιμοποιούμενη σήμερα ως κοινόχρηστη ονομασία τόσο στον τομέα των προϊόντων διατροφής εν γένει όσο και στον ειδικότερο τομέα των διατροφικών συμπληρωμάτων με βάση βότανα και, αφετέρου, ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό δεν αντιλαμβάνεται τον όρο «top» ως ένδειξη της εμπορικής προελεύσεως των οικείων προϊόντων, αλλά μάλλον ως πληροφορία σχετικά με την ποιότητα των προϊόντων αυτών.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 86 Κατ' αρχάς, επιβάλλεται η εξέταση της δεύτερης αιτιάσεως της προσφεύγουσας περί παραβάσεως του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 87 Επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, δεν γίνονται δεκτά προς καταχώριση «τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα».
- 88 Τα σημεία που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 δεν μπορούν να επιτελέσουν την ουσιαστική λειτουργία του σήματος, ήτοι να προσδιορίσουν την εμπορική προέλευση του προϊόντος ή της υπηρεσίας, έτσι ώστε ο καταναλωτής, ο οποίος αγοράζει το προϊόν ή την υπηρεσία που περιγράφει το σήμα, να έχει τη δυνατότητα να προβεί, κατά μεταγενέστερη αγορά, στην ίδια επιλογή αν η εμπειρία αποδειχτεί θετική ή σε άλλη επιλογή αν η εμπειρία αποδειχτεί αρνητική [απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Οκτωβρίου 2002, T-360/00, Dart Industries κατά ΓΕΕΑ (UltraPlus), Συλλογή 2002, σ. II-3867, σκέψη 42)].
- 89 Ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σημείου δεν μπορεί παρά να εκτιμάται, αφενός, με γνώμονα τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία ή για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση και, αφετέρου, με γνώμονα τον τρόπο με τον οποίο το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται το σημείο αυτό (προαναφερθείσα απόφαση UltraPlus, σκέψη 43).
- 90 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών συνήγαγε από τη διαπίστωση του εγκωμιαστικού χαρακτήρα του εν λόγω όρου και από το γεγονός ότι συνιστά συνήθη ή ευρέως χρησιμοποιούμενη ονομασία σε σχέση με τα οικεία προϊόντα

(σκέψεις 44 και 46 της προσβαλλομένης αποφάσεως) την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του όρου «top». Επίσης, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, στο μέτρο που αντιλαμβάνεται τον όρο αυτό ως έκφραση της απαιτήσεως του κατασκευαστή σχετικά με την ποιότητα των προϊόντων του, ο καταναλωτής δεν τον εκλαμβάνει ως διακριτικό σημείο της προελεύσεώς του (σκέψη 46 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

- 91 Εκ προοιμίου, πρέπει να επισημανθεί ότι, για να αποδειχτεί ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σημείου, δεν είναι αναγκαίο να διαπιστωθεί ότι το σημείο είναι πρωτότυπο ή φανταχτερό (βλ., υπό την έννοια αυτή, προαναφερθείσες αποφάσεις Cine Action, σκέψη 31, EUROCOOL, σκέψη 45, και UltraPlus, σκέψη 45).
- 92 Όσον αφορά το ενδιαφερόμενο κοινό, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως έπραξε το τμήμα προσφυγών χωρίς να αμφισβητηθεί επί του σημείου αυτού από την προσφεύγουσα, τα συμπληρώματα διατροφής με βάση βότανα προορίζονται για τη γενική κατανάλωση και ως εκ τούτου για τους καταναλωτές των οποίων το επίπεδο προσοχής δεν έχει ιδιομορφία ικανή να επηρεάσει τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνονται το σημείο. Επομένως, το ενδιαφερόμενο κοινό αποτελείται από τους μέσους καταναλωτές, οι οποίοι τεκμαίρεται ότι είναι σε φυσιολογικό βαθμό ενημερωμένοι και σε λογικό βαθμό προσεκτικοί [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 26· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2001, T-359/99, DKV κατά (EuroHealth), Συλλογή 2001, σ. II-1645, σκέψη 27, και UltraPlus, προαναφερθείσα, σκέψη 46].
- 93 Πρέπει να παρατηρηθεί, κατ' αρχάς, ότι ο όρος «top», προερχόμενος από την αγγλική γλώσσα, αλλά τυγχάνων επίσης ευρείας χρήσεως σε άλλες γλώσσες της Κοινότητας, εμπίπτει στην κατηγορία των όρων στον υπερθετικό βαθμό και μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αυτοτελές ή ως επέχον θέση επιθέτου ουσιαστικό. Δεδομένου ότι το προτεινόμενο προς καταχώριση σήμα συνίσταται αποκλειστικώς στον εν λόγω όρο, ο τελευταίος πρέπει να θεωρηθεί, από γραμματικής απόψεως, ως επέχων θέση ουσιαστικού.

- 94 Ακολούθως, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι εν προκειμένω, σε αντίθεση προς ό,τι συνέβη με τον όρο «ultraplus» στα πλαίσια της υποθέσεως που κατέληξε στην έκδοση της προπαρατεθείσας αποφάσεως UltraPlus, ο όρος «top» χρησιμοποιείται υπό τη συνήθη γραμματική μορφή του και δεν «διαφέρει αισθητά από μια ορθή, από λεκτικής απόψεως, κατασκευή», κατά την έννοια της προαναφερθείσας αποφάσεως UltraPlus (σκέψη 47).
- 95 Περαιτέρω, καίτοι, λόγω της σημασίας του ως γένους, τείνοντας να δώσει έμφαση αορίστως στη φύση, τη λειτουργία, την ποιότητα ή μία από τις ποιότητες οποιουδήποτε προϊόντος ή οποιασδήποτε υπηρεσίας, το σημείο «top» δεν επιτρέπει στον καταναλωτή να αντιληφθεί σε ποιον τύπο προϊόντος ή υπηρεσίας ανάγεται, γεγονός παραμένει ότι, λόγω ακριβώς της συνήθους χρήσεώς του στην καθημερινή γλώσσα, όπως και στο εμπόριο, ως επαινετικού όρου εν γένει, το λεκτικό αυτό σήμα δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ικανό να εξατομικεύσει την εμπορική προέλευση των προϊόντων που περιγράφει και ως εκ τούτου να επιτελέσει την ουσιώδη λειτουργία του σήματος.
- 96 Τέλος, μολονότι, όπως παρατήρησε η προσφεύγουσα, παρόμοιο σημείο μπορεί να απομνημονευθεί εύκολα και άμεσα από το ενδιαφερόμενο κοινό, το γεγονός ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί έτσι από οποιονδήποτε κατασκευαστή ή προμηθευτή υπηρεσιών για λόγους διαφημίσεως των προϊόντων του ή των υπηρεσιών του, επιτάσσει η χρήση του να μην περιορίζεται αποκλειστικά σε μία επιχείρηση, έστω και αν παρόμοια αποκλειστικότητα αφορούσε μόνο συγκεκριμένο τομέα, όπως είναι αυτός των συμπληρωμάτων διατροφής με βάση βότανα και παρεμφερή προϊόντα.
- 97 Όπως προκύπτει από τις προεκτεθείσες σκέψεις, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη περί την εκτίμηση συνάγοντας ότι το προταθέν προς καταχώριση σήμα στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα.
- 98 Επομένως, η δεύτερη αιτίαση, η οποία διατυπώθηκε στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, είναι απορριπτέα ως αβάσιμη.

- 99 Δεδομένου ότι η ύπαρξη ενός από τους προβλεπόμενους στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 απόλυτους λόγους ακυρώσεως είναι επαρκής για να δικαιολογήσει την άρνηση καταχωρίσεως σήματος, επιβάλλεται η απόρριψη του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, χωρίς να συντρέχει λόγος εξετάσεως της πρώτης αιτιάσεως, η οποία αντλείται από πλάνη κατά την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, δοθέντος ότι εν πάση περιπτώσει η σχετική αιτίαση ουδεμία ασκεί επιρροή εν προκειμένω.

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος προεβλήθη επικουρικώς και αντλείται από πλάνη περί την εκτίμηση κατά την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 100 Κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε πεπλανημένως τα αποδεικτικά στοιχεία που είχε προσκομίσει η ίδια προς στήριξη της αποκτήσεως εκ μέρους του αιτηθέντος σήματος διακριτικού χαρακτήρα μέσω της χρήσεως, σύμφωνα προς το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι εξέτασε τα διάφορα αυτά στοιχεία κεχωρισμένως αντί να προβεί σε σφαιρική εκτίμησή τους. Εκτιμώμενα στο σύνολό τους τα εν λόγω στοιχεία θα καταδείκνυαν ότι η προσφεύγουσα χρησιμοποίησε ευρέως το σήμα της πριν από την κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως.
- 101 Κατά το ΓΕΕΑ, ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα προσκομισθέντα από την προσφεύγουσα στοιχεία δεν αποδείκνυαν την κτήση διακριτικού χαρακτήρα μέσω της χρήσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 102 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 53 έως 55 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι δεν ήταν λυσιτελή ως αποδεικτικά στοιχεία, αφενός, αποσπάσματα καταλόγων της προσφεύγουσας με το αιτιολογικό ότι ήταν αδύνατος ο προσδιορισμός της ημερομηνίας εκτυπώσεώς τους, όπως και το εύρος της διανομής τους στο εγκατεστημένο εντός της Κοινότητας κοινό και, αφετέρου, στοιχεία σχετικά με τον όγκο των πωλήσεων της προσφεύγουσας, λόγω του μη λεπτομερούς χαρακτήρα τους και του γεγονότος ότι δεν είχαν πιστοποιηθεί από λογιστή ούτε συνοδεύονταν από τιμολόγια.
- 103 Όσον αφορά τα αποσπάσματα του εντύπου «Sun spot», εκδότης του οποίου είναι η προσφεύγουσα, και αφορά τους μήνες Ιούλιο 1993, Ιανουάριο 1995, Φεβρουάριο 1996, Ιούνιο 1996 και Αύγουστο 1997, το τμήμα προσφυγών έκρινε στη σκέψη 56 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι, ελλείψει διευκρινίσεων ως προς τον αριθμό κυκλοφορίας και ως προς τις γεωγραφικές ζώνες διανομής του εν λόγω διαφημιστικού εντύπου, τούτο δεν αποτελούσε στοιχείο δυνάμενο να αποδείξει ότι το προταθέν προς καταχώριση σήμα είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα στο σχετικό τμήμα της Κοινότητας.
- 104 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν αποπειράται καν να αμφισβητήσει τα συμπεράσματα του τμήματος προσφυγών όσον αφορά την έλλειψη λυσιτελείας των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε ή ως προς την αποδεικτική ισχύ τους, η οποία θεωρήθηκε ανεπαρκής να δικαιολογήσει την εφαρμογή εν προκειμένω του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94.
- 105 Περιορίζεται στο να προσάψει στο τμήμα προσφυγών ότι προέβη σε αποσπασματική ανάλυση των διαφόρων στοιχείων που προσκόμισε και ότι δεν τα εξετίμησε σφαιρικά.

- 106 Υπό τις περιστάσεις αυτές, αρκεί η παρατήρηση ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη περί την εκτίμηση αξιολογώντας κεχωρισμένως τη λυσιτέλεια και την αποδεικτική ισχύ των προσκομισθέντων από την προσφεύγουσα στοιχείων, όσον αφορά έγγραφα και πληροφοριακά στοιχεία διαφορετικής φύσεως.
- 107 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ο έκτος λόγος ακυρώσεως, τον οποίο προέβαλε επικουρικός η προσφεύγουσα.
- 108 Ενόψει του συνόλου των προηγηθεισών σκέψεων, επιβάλλεται η απόρριψη των αιτημάτων περί ακυρώσεως.

Επί των λοιπών αιτημάτων

Επί των αιτημάτων με αντικείμενο την καταδίκη του ΓΕΕΑ στην απόδοση των εξόδων μεταφράσεως στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια των διαδικασιών ενώπιον του εξεταστή και ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 109 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υποχρεώθηκε να μεταφράσει στην αγγλική γλώσσα όλα τα δικόγραφα με το αιτιολογικό ότι ο εξεταστής και το τμήμα προσφυγών αγνόησαν συστηματικώς τη γλώσσα διαδικασίας. Ως εκ τούτου, εξετέθη η ίδια σε έξοδα τα οποία εκτιμά ότι θα έπρεπε να βαρύνουν το ΓΕΕΑ.

110 Το ΓΕΕΑ αντικρούει τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

111 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε, προς υποστήριξη του αιτήματός της, κανένα στοιχείο δυνάμενο να καταδείξει την αλήθεια των ισχυρισμών της ή να αποδείξει το ύψος των εξόδων μεταφράσεως στα οποία υποστηρίζει ότι εξετέθη.

112 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το σχετικό αίτημα είναι απορριπτέο.

Επί των επικουρικών αιτημάτων με αντικείμενο την καταβολή αποζημίωσης λόγω της ζημίας που υπέστη κατά την φερόμενη ως υπερβολική διάρκεια της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

113 Επικουρικώς, η προσφεύγουσα ζητεί να της καταβληθεί αποζημίωση για την ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία την οποία θεωρεί υπερβολική.

- 114 Το ΓΕΕΑ παρατηρεί, αφενός, ότι η προσφεύγουσα δεν διευκρίνισε τη ζημία που υπέστη λόγω της φερόμενης υπερβάσεως της εύλογης προθεσμίας εκ μέρους του τμήματος προσφυγών και, αφετέρου, ότι, ενόψει των περιστάσεων της υποθέσεως, η διάρκεια της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως υπερβολική.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 115 Αρκεί να υπογραμμιστεί ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε το παραμικρό στοιχείο δυνάμενο να αποδείξει την ύπαρξη οποιασδήποτε ζημίας απορρέουσας από τη φερόμενη ως υπερβολική διάρκεια της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας.
- 116 Υπό τις περιστάσεις αυτές, επιβάλλεται η απόρριψη των αιτημάτων της προσφεύγουσας περί αποζημίωσης για τη ζημία που υποτίθεται ότι υπέστη λόγω της υπερβολικής διάρκειας της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας.
- 117 Όπως προκύπτει από το σύνολο των προεκτεθέντων λόγων, η προσφυγή είναι στο σύνολό της απορριπτή.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 118 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) Η προσφεύγουσα καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.**

Legal

Mengozzi

Wiszniewska-Białecka

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Ιουλίου 2005.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

H. Legal